

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioan. Petri Maffei, Bergomatis, E Societate Iesv,
Historiarvm Indicarvm Libri XVI.**

Maffei, Giovanni Pietro

Antverpiae, 1605

Gasparis Vilelae Ad Societatem Iesv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11473

SELECTARVM
EPISTOLARVM
EX INDIA
LIBER TERTIVS.

GASPARIS VILELÆ AD SOCIETATEM
I E S V.

ANNO MDLXI. Augusto mense urbē Sacaii ingressus sum, quæ in Septentrionē sita, gradus obtinet quinq; & triginta & semis. Cuius Evangelium in ea promulgare cupis, sed non repperi, qui verū id esse faterentur, sed quibus minus ex eo viuerent, famæ & existimationis ratione impediri. gentem enim diuinitatem fluentem, & dignitatis in primis auidam, facile absterret diabolus iniuriis & contumeliis proponendis, quibus in hac vita Christiani ferè semper obnoxii degunt, si ducem ac liberatorem suum imitari voluerint. quo fit, ut ægre admodum Sacaii ad Baptismum accedant. quanquam in iis ipsis difficultatibus quadraginta circiter baptizati sunt, in quibus erant milites quatuordecim prætoriani, quorum ita insignis vitæ morumque mutatio constitit, ut è lapidibus agni mansueti non sine magna admiratione facti esse videantur.

Atque ut Sacaium per eos dies Meaco discederem, diuinitas quidem factum credo, ne videlicet in ea pericula inciderem, quæ mihi nec opinanti imminebant. Etenim mense postquam Meaco excessi, Meacum quadraginta millium armatorum obsedit exercitus: quæ etiam causa fuit, cur ad Christianos, sicuti promiseram, non redirem. Illius autem incommodis belli Sacaium urbs fortissimè immunis, in primis Iaponis totius contra omnes hostium imperia munitissima. nam ab Occidente alluitur mari, ab aliis vero partibus profundissima cingitur fossa, & aquis plena perpetuis. Atque etiam intestino omni tumultu ac seditionibus vacat, nec rixæ ferè me audiuntur. cum enim urbis viæ suas quæque portas & custodias habeant, statimque cum opus sit occludantur, nullus novus ad fugam

fugam exitus patet, sed continuò comprehensì ad tribunalia per-
trahuntur. Quamquam ii qui inter se inimicitias gerunt, si alter
alteri ad iactum lapidis extra mœnia occurrant, se inuicem malè
admodum accipiunt. Sed ad bellum Meacense reuertor, cuius exi-
tus fuit eiusmodi: Cognita vrbe obsidione patruus Regis, confe-
ssim ei cum exercitu in subsidium venit; huic obuiam iere ex altera
parte Neugori Bonzii, qui hominum ordo quandam militiæ Rho-
diæ speciem refert. Castris igitur Meacum inter & Saçaium loca-
ris, crebra prælia committebantur: ita tamen, vt res Bonziorum
semper esset superior. denique vigesimo die cum ad vniuersam di-
micationem ventum esset, Regis patruus victus, quoddam in ca-
strum confugit. Rex autem Meaci, eius rei nuntio audito, se in ar-
cem recepit vrbe deserta, quæ ab hostibus capta, rapinis incendio-
que vastata est. iidem sequuti victoriam, signis ad castrum, de quo
diximus, motis; patrum Regis eiusque copias omnino delere pa-
rauerant; cum Rex Meaci exercitu viginti millium hominũ quam
occultissimè instructo, & ingenti flumine superato, hostes nec opi-
nantes tanto impetu oppressit, vt, cum essent ad hominum trigin-
ta millia, fusi fugarique sint. quos Rex deinde coniunctis cum pa-
truo viribus fugientes Meacum vsque insecutus, tanta ipsorum
cade vrbe recepit, vt multos in annos ea victoria debellatum esse
existimetur. Itaque aduersa factio extremam sibi perniciẽ metuẽs,
pacem ab Rege petiit, sèque interponẽte Vo, siue Dairi, qui rebus
ad honorem dignitatẽque pertinentibus toto Iapone præsidet,
impetrauit. In his tamen belli periculis & calamitatibus tẽplum
nostrum Dei beneficio integrum & incolume perstir: & in ipsa
obsidione Laurentius Iaponius Meacum bis penetravit, (nam me
ipsum per litteras Cosmus ante sedatos tumultus eò redire planè
veruerat) semel ad celebrandas cum Christianis Natales Domini
ferias: iterum ab iisdem euocatus ad gratias principibus ciuitatis
agendas, qui Bonzios, cum tẽplũ nostrũ per vim occupassent, in-
iusta possessione magno bonorũ gaudio depulerant. Toto eo belli
tẽpore, quod annũ circiter viguit, pia quædam munia Christiani
Meacenses obiẽre, tribus in singulos menses viris institutis ad pau-
perũ incõmoda subleuanda eleẽmofynis, quæ ob eam ipsam rem
in commune cõferebantur; cum etiã semel in mense in consilio pu-
blico de ipsorum pauperum commodis ageretur. Mulier verò
Christiana in primis locuples & honesta, cum liberos non habe-
ret, partem suam bonorum à marito obrinuit; eãque in men-
dicos, lepra vlceribusque tota vrbe finibusque Meacensibus la-
borantes, quamquam nonnullis obtreçantibus Bonziis, magna

tamen

tamen cæterorum omnium, qui nihil vnquam simile viderant, admiratione atque approbatione distribuit.

Multa in his locis cœnobîa Bonziorum visuntur, in quæ (vt a iunt) pœnitentiæ causa se recipiunt, qui mundo nuntium remisere, densis ad eò tenebris obcæcati, vt nefaria flagitia in hisce cœnobîis admittere nulla religio sit. nam discrimine rectè vel perpetu facti cunfuso, seditiõibus, furtis, rapinis, cædibus, cuncta miscetur. Quam etiam ob causam ex iis quidam nomine Cacubau, vt ea videlicet hominum colluione faceque emergeret, locis ab quot secum adhibitis, Bonziorum formam instituit, eorũ qui Nigori nominantur: quorum alii precibus vacat, alii militiæ, alii opus quotidie singuli perficiendis sagittis. Arma verò semper habent parata, principemq; familiæ suæ Cacubau in deorum numero venerantur. Rectorem, cui pareant, habent nullum; viribus namque certatur, & quamquam in consiliis, qui ætate præeunt, priores sententiam rogantur: suffragiorum tamen iura vsque ad eò promissa sunt, vt quod reliqui omnes communi sententia decreuerint, non modò si intercesserit, prorsus impediatur. Itaque ad vnã eandemque deliberationem toties conuenitur, quoad planè dissentias non mo. Vbi verò tenebræ se intendere, sepe sese inuicem perimunt diripiunt: nec tamen idcirco se putant leges violare, cum inder muscam aut passerem necare nefas ducant, quòd legibus suis quam animatum verentur occidere.

Nunc paucis exponam, quod anno superiore me fugit, lapponi miser, cum ad sedes, vt ipsi putant, beatorum migraturi sunt, ratione se ad iter accingant. Eas autem esse varias opinantur: alii infra maria, alias alibi, certis præpositis diis, qui, a quibus in culti sunt, eos in suum quisque domicilium præmii loco perducant, atque ad infernas quidem sedes qui profecturus est, hoc maximo modo se comparat: Dies complures stat vigilans, & ex quodam suggesto de mundi contemptu concionatur. huic alii sese communi adiungunt, alii stipem elemosynæ causa largiuntur. nouissimo autem die orationem habet ad comites, qui pro amicitia simul opus nes epoto vino conscendunt nauiculam, imposita false ad spem rubusque qui occurrunt in itinere præcidendos: nouisque inde vestimentis, manicas lapidibus infarciunt: ad collum autem ingenti saxo religato, quo citius ad paradisum illum suum perueniant, sese è nauigio sponte præcipites dant. Quem mihi videre contigit, hunc septem comites sequebantur, qui quidem tanta cum animi alacritate & gaudio in mare sese projecerunt, vt nouitate spectaculi planè obstupuerim. Qui autem Amidam venerantur, alii

ritum obseruant. Cùm eos tedium cepit vitæ, in specum ad instar doli, in quo confidere possint, sese coniiciunt, ita ex omni parte contactum, vt vna tantùm ex arundine perforata spiritum ducant. atque ita ieiuni ad mortem vsque persistunt, assiduè Deum illum suum seu potiùs dæmonem inuocantes. Nuper in hac vrbe Sacaio contigit, (quod tamen vt audio haud insolitum est) vt Bõzius quidam pecuniosus, omni scelere ac nequitia infamis, annos natus septuaginta, cum in morbum incidisset, se mori nolle affirmaret. Idem interdiu comedens repentè ex omnium conspectu prorsus ablatu est: quod ipsi quoque Iaponii malum & infaustum interpretantur. Est autem in his locis opinio è falsis vatum prædictionibus, ex hoc tempore omnia fore semper pacata. id autem ea ratione confirmant, quòd annus hic post millesimum & quingentesimum alter & sexagesimus, postremus sit (vt ipsi aiunt) inferiorum, quos à quadragesimo septuagesimo numerant: & propterea hoc anno dicunt facinorosos omnes bello consumprum iri, vt pax in posterum vigeat, quam illis dare dignetur Dominus, quo latius sanctissima ipsius religio pertugetur.

BALTHASARIS GAGI AD

SOCIOS.

VI status esset rerum Iaponicarum, & quibus Deo fauente laboribus in vrbe Facata perfuncti essemus, per litteras vobis exposui anno MDLIX. nunc ea perscribam, quæ mihi Goam ex Iapone reperenti in itinere sesquianni spatio contigerunt. Cùm certis de causis Cosmo Turriano necessarium visum esset, vt aliquis nostrum proficisceretur in Indiam; ego eam peregrinationem obire iussus comite vno è fratribus, qui cælum Iaponium non ferebat, Rege, Sociis, & vniuersa Bungi Ecclesia salutata, sexto Calend. Nouemb. MDLX. iuncum (nauis genus id est) vterque cõscendimus, & duodecim dies vento vsi sumus ita secundo, vt nobis iam in conspectu esset ora Sinarum, postridieque nos putaremus portu Veniaga potituros, vbi semper quingenti aut sexcenti Lusitani morantur. vectores igitur & reliqua naualis turba, prospera nauigatione plus æquo elati, prematuris gratulationibus atque conuiujs comearum nauticum consumere atque exhaurire ceperunt. In hac animi iucunditate, cùm ita propè ab continente abessemus, vt quolibet vento littus teneri posse videretur; eo ipso die sub vesperam aduerso repentè flatu increbrescente, imbribusque densissimis tam sæua tempestas exorta, adeoque ingentes excitati sunt fluctus, vt iuncus modò attolleretur altissimè, modò infimè